

Eindverslag

Wilsele

Vuntpad- Lijnloperspad

2025J39

leuven

Inhoudstafel

Colofon.....	3
Hoofdstuk 1: Beschrijvend gedeelte	
1. Administratieve gegevens	4
2. Archeologische voorkennis	6
3. Onderzoekopdracht.....	6
3.1. Doelstelling en vraagstellingen.....	6
4. Werkwijze en opgravingsstrategie	7
4.1. Voorgestelde programma van maatregelen	7
4.2. Afwijkingen op voorgestelde programma van maatregelen	7
4.3. Werkwijze en methode	8
4.4. Team en advisering	9
4.5. Selectie van de vondsten	9
4.6. Selectie staalname	9
Hoofdstuk 2: Assessmentrapport	
1. Assessment en potentieel voor wetenschappelijk onderzoek.....	9
1.1. Assessment van sporen, spoorcombinaties en structuren.....	9
1.2. Assessment van de archeologische site en potentieel.....	9
Hoofdstuk 3: Interpretatie van de archeologische site	
1. Kader	10
1.1. Landschappelijke ligging	10
1.2. Historisch kader	13
1.3. Archeologisch kader	17
2. Opbouw van de site	18
3. Beschrijving site.....	21
4. Datering en interpretatie van de site.....	25
5. Samenvatting.....	27
6. Bibliografie.....	27
Websites	27
7. Bijlages	27

Colofon

Projectcode	2025J39
Titel	Eindverslag Wilsele Vuntpad-Lijnloperspad
auteur	Lisa Van Ransbeeck
Erkend archeoloog	Lisa Van Ransbeeck OE/ERK/Archeoloog/2016/00152
Nr. Wettelijk Depot	D/2025/00466/6
Bounding box in Lambert	X: 173973 Y: 178226 X: 174107 Y: 178347
Kadaster	Leuven, Afdeling 6, Wilsele, Openbaar Domein
Referentieadres	Vuntpad (zonder nummer)
Start werfbegeleiding	06/10/2025
Einde werfbegeleiding	08/10/2025

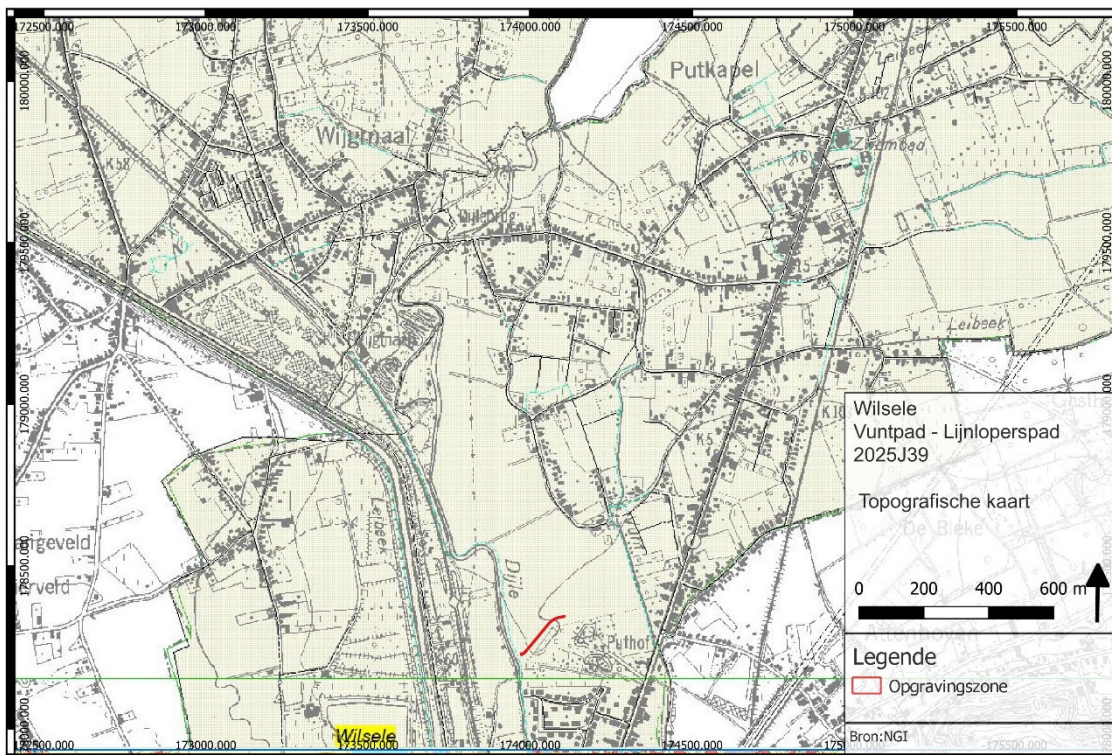
Hoofdstuk 1. Beschrijvend gedeelte

1. Administratieve gegevens

Het projectgebied bevindt zich in Wilsele tussen Dijle en Vunt (Figuur 1). Het gaat om een nieuw aan te leggen fietsverbinding tussen Lijnloperspad (langs de Dijle) en Vuntpad (langs de Vunt) (Figuur 2). Er werd een sleuf uitgegraven voor de fietsverbinding en deze werd archeologisch begeleid.

Het terrein bestond voor de opgraving uit een graszone en struikgewas (Figuur 3) en bevindt zich op Openbaar Domein¹. Het projectgebied bevindt zich in het “Domein Puthof: overgangszone” (Figuur 4). Deze zone rondom het beschermd monument “Domein het Puthof” werd afgebakend om het open zicht op het domein het Puthof te bewaren en zodoende het behoud van de ruimtelijk-structurerende waarde van het monument te verzekeren.² Het domein Puthof is een oude site met walgracht.

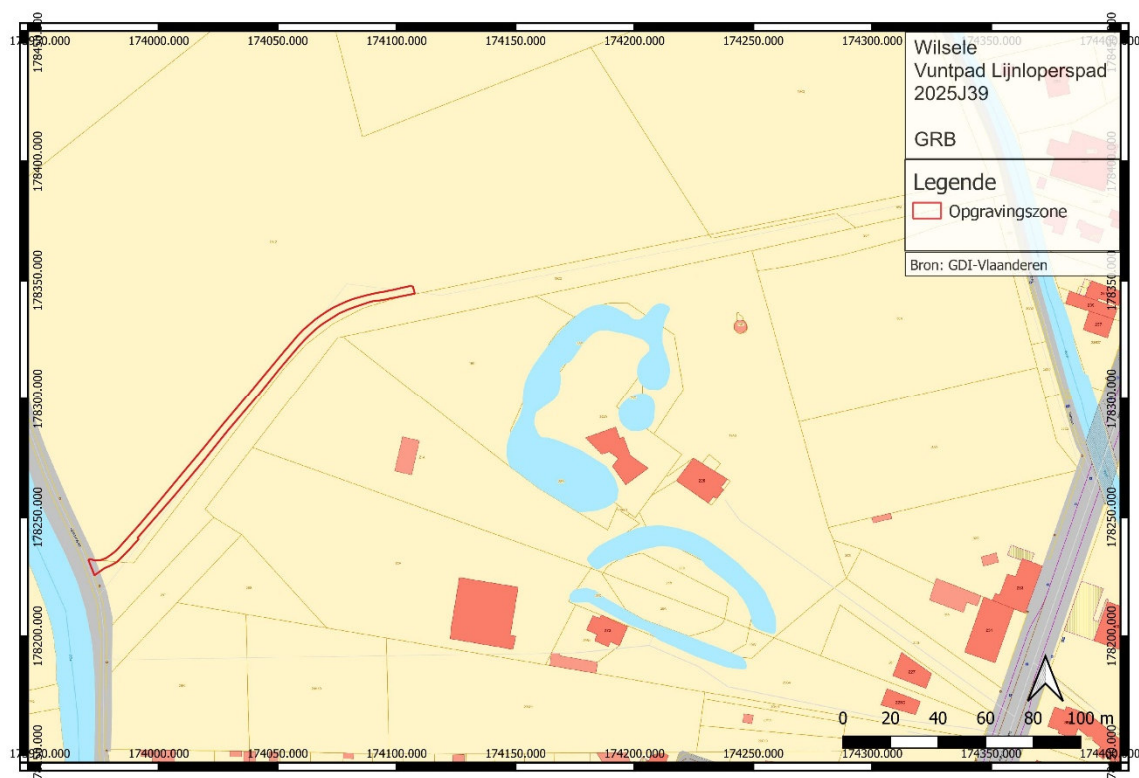
De werfbegeleiding vond plaats van 6 oktober tot en met 8 oktober 2025.

Figuur 1: Topografische kaart met onderzoekszone.

¹ Op de GRB-kaarten in dit eindverslag zullen nog perceelsnummers zichtbaar zijn, maar in werkelijkheid is dit ondertussen Openbaar Domein.

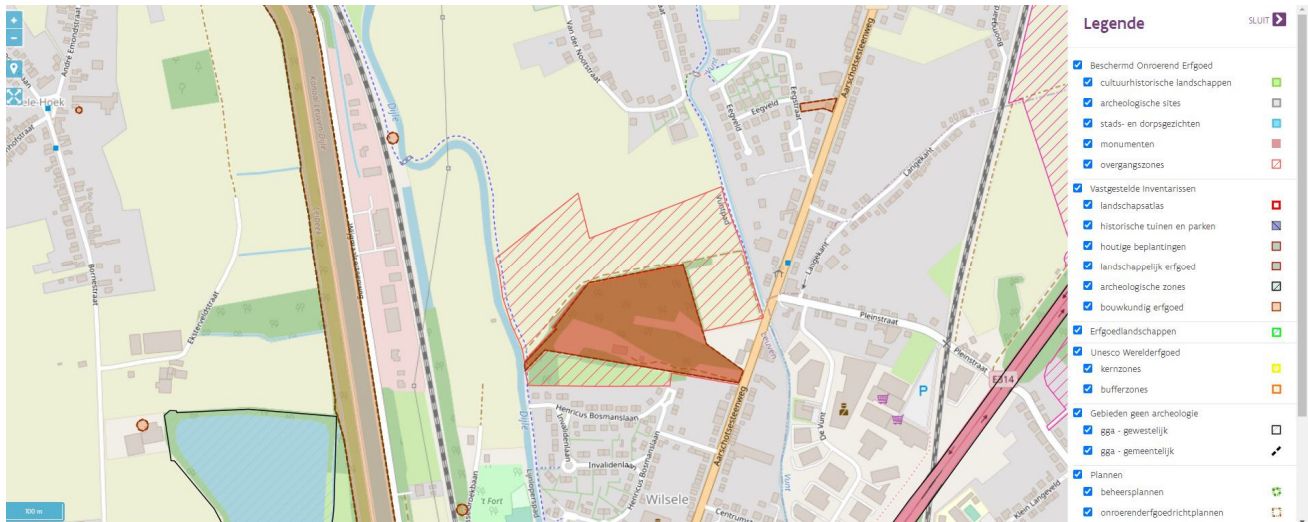
² <https://inventaris.onroerenderfgoed.be/aanduidingsobjecten/15070>

Figuur 2: GRB met onderzoekszone.

Figuur 3: Meest recente luchtfoto met onderzoekszone.

Figuur 4: Uittreksel van Geoportaal met beschermd Domein het Puthof en overgangszone. (bron: Geoportaal.be).

2. Archeologische voorkennis

Naar aanleiding van een omgevingsvergunning voor het vernieuwen van het Vuntpad en een nieuwe fietsverbinding tussen Vuntpad Lijnloperspad werd een archeologienota³ opgemaakt. Het vooronderzoek bestond uit een bureauonderzoek en een landschappelijk bodemonderzoek.

Het landschappelijk bodemonderzoek maakte duidelijk dat de kans op vindplaatsen uit de steentijd zeer klein werd geacht. Het bureauonderzoek toonde aan dat er mogelijk een deel van de gracht van het domein van Put binnen het projectgebied bevond. Omdat de bomen en boomwortels zoveel mogelijk beschermd dienden te worden, was een proefsleuvenonderzoek niet wenselijk. Er werd geopteerd voor een werfbegeleiding.

3. Onderzoeksopdracht

3.1. Doelstelling en vraagstellingen

Het doel van het onderzoek is de kennis over de site met walgracht vergroten.

Volgende onderzoeksvragen moeten bij dit onderzoek beantwoord worden:

- Zijn er sporen van een gedempte gracht aanwezig in de ondergrond?
- Zo ja, zijn er verschillende fases (vulling en/of uitgraving) te onderscheiden?
- Kunnen de vullingen (ruim) gedateerd worden?
- Kan de vulling van de gracht (artefacten, ecofacten...) iets vertellen over de welstand van de bewoners van de site?

³ Archeologienota ID28402. VAN RANSBEECK 2023.

4. Werkwijze en opgravingsstrategie

4.1. Voorgestelde programma van maatregelen

In de archeologienota (ID28402) werd het programma van maatregelen als volgt geformuleerd:

Omdat een proefsleuvenonderzoek niet opportuun is, wegens de te beschermen houtkant, wordt rechtstreeks overgegaan naar een opgraving van de te verwachten middeleeuwse gracht. Omwille van de technische uitvoerwijze van de werken, met een boomdeskundige en bescherming van de wortels, zal het gaan om een werfbegeleiding van de zone van de gracht. De archeoloog die de werken begeleidt, bepaalt de diepte van het vlak en stuurt de kraanmachinist of persoon die de uitgravingen uitvoert aan. Er worden zo'n groot mogelijke vlakken in één keer aangelegd (als de technische uitvoerwijze dit toelaat), om de gracht zo goed mogelijk in vlak te kunnen registreren.

De uitgravingen kunnen niet starten als de archeoloog niet aanwezig is. De archeoloog dient dus ruimschoots op voorhand verwittigd te worden. De zone wordt onderzocht tot op de verstoringsdiepte. Indien er zich een archeologisch spoor bevindt op het contactvlak van de verstoringsdiepte, wordt dit spoor onderzocht tot verstoringsdiepte + 30cm. Er wordt voldoende aandacht besteed aan aflijning van eventuele gracht in vlak en aan de profielen. Vondsten worden gerecupereerd en stalen worden genomen met het oog op datering van dempingslagen of uitgraving en inzicht in de bewoning van de site.

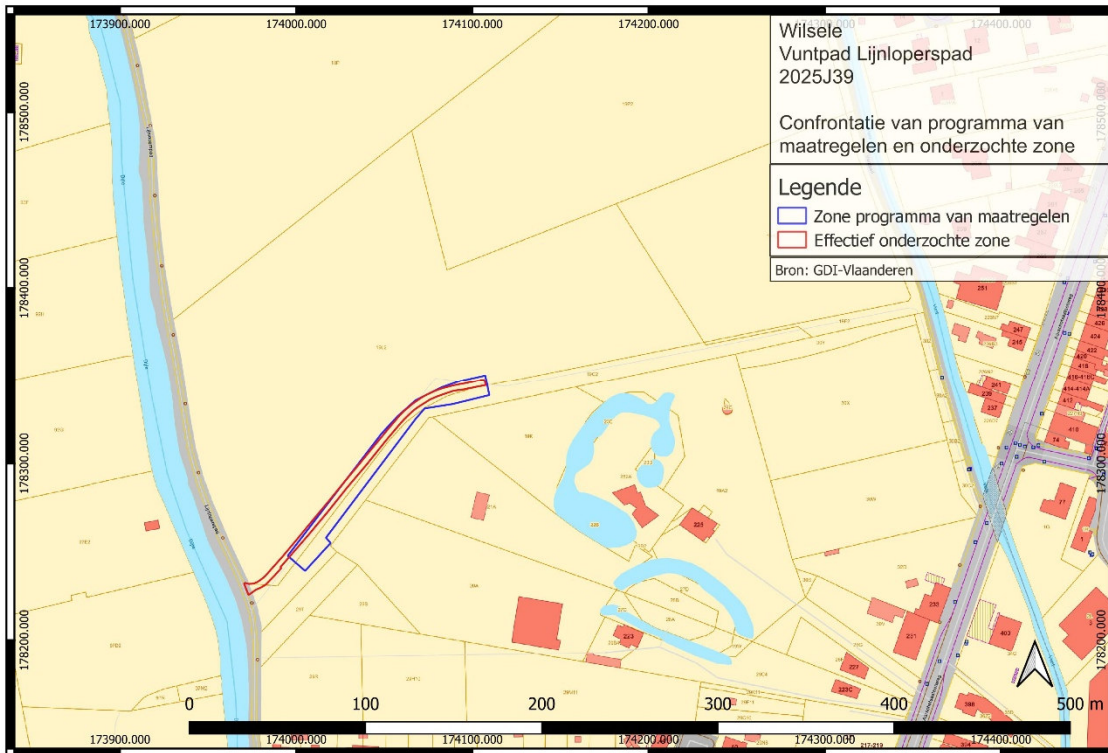
4.1.1. Afbakening

De werfbegeleiding wordt uitgevoerd waar de grachtvullingen verwacht kunnen worden. Dit is net ten noorden van de duidelijke depressie op het Digitaal Terreinmodel en ter hoogte van de nog ingetekende smallere gracht/greppel op de 19de-eeuwse Poppkaart. De opgravingszone wordt vrij ruim genomen om eventuele onnauwkeurigheden in de Poppkaart op te vangen en een mogelijk bredere gracht binnen de zone te kunnen treffen. Het doel is om de gracht zoveel mogelijk te documenteren. Indien tijdens de werfbegeleiding duidelijk wordt dat de gracht zich toch verder uitstrekt dan op basis van het bureauonderzoek werd verwacht, kan de zone tijdens de werken uitgebreid worden. Indien duidelijk wordt dat de gracht zich maar over een klein deel van de zone uitstrekt, kan de zone voor werfbegeleiding verkleind worden. Beide scenario's worden gemotiveerd in het verslag van resultaten.

4.2. Afwijkingen op voorgestelde programma van maatregelen

Het effectief uit te voeren fietspad was smaller dan het projectgebied afgebakend in de archeologienota. De zone voor werfbegeleiding was dus smaller dan voorgesteld in het programma van maatregelen (Figuur 5).

De werfbegeleiding startte in het westen effectief ter hoogte van de afgebakende zone, maar de kleine zone in talud ten westen ervan werd mee opgemeten.

Figuur 5: Confrontatie van de afbakening in het programma van maatregelen en de effectief onderzochte zone.

4.3. Werkwijze en methode

Er werd laagsgewijs onder begeleiding van een archeoloog afgegraven tot op het archeologisch vlak of de verstoringsdiepte (uitgezet met GPS op kraan, uitgezet door aannemer). Dan werd er per reikwijdte van de kraan bekeken of de verstoringsdiepte overeenkwam met het archeologisch vlak of dat er nog verdiept moest worden naar het archeologisch vlak (binnen 30cm buffer) of dat er voldoende buffer met het archeologisch vlak was. De verstoringsdiepte was overal gelijk of hoger dan het archeologisch vlak. Op sommige plekken werden dwarsseleufjes of diepere profieltjes gezet om de hoogte van het archeologisch vlak vast te stellen.

Er werd gestart in het westen van het projectgebied.

Opgravingszone, sporen en profielen werden met GPS opgemeten in Lambert-coördinaten. Spoorbeschrijvingen gebeurden in de lijsten op het veld. Foto's werden digitaal genomen. Er werden geen vondsten ingezameld.

Na afloop van de opgraving werden de terreingegevens verzameld en gecontroleerd. De meetgegevens werden verwerkt tot overzichtelijk plannen met behulp van QGIS.

Op basis van al deze elementen werd een eindverslag geschreven.

4.4. Team en advisering

Het onderzoek werd uitgevoerd door veldwerkleider en erkend archeoloog Lisa Van Ransbeeck, de functie van assistent-archeoloog werd beurtelings opgenomen door Bart Bartholomieux en Raf Trommelmans (Monument Vandekerckhove nv). Er werd geen aardkundige betrokken, omdat het om een werfbegeleiding gaat en hiervoor beperktere registraties volstaan. Inzet van een aardkundige was niet nodig omdat er geen relevante archeologische site werd aangetroffen.

4.5. Selectie van de vondsten

Er werden geen vondsten ingezameld. In de sleuf was amper archeologisch materiaal zichtbaar. In S1 en in de lagen boven het archeologisch vlak werden wel brokken baksteen waargenomen. Deze werden niet ingezameld.

4.6. Selectie staalname

Er werden geen stalen genomen.

Hoofdstuk 2: Assessmentrapport

1. Assessment en potentieel voor wetenschappelijk onderzoek

1.1. Assessment van sporen, spoorcombinaties en structuren

Er werd slechts één mogelijk spoor geregistreerd. Dit was geen deel van de gracht rondom het Puthof. Het gaat mogelijk om een onduidelijke greppel.

1.2. Assessment van de archeologische site en potentieel

Er werden geen relevante sporen of een archeologische site aangetroffen binnen de verstoringsdiepte van de geplande werken. Er is geen potentieel voor wetenschappelijk onderzoek

Hoofdstuk 3: interpretatie van de archeologische site

1. Kader

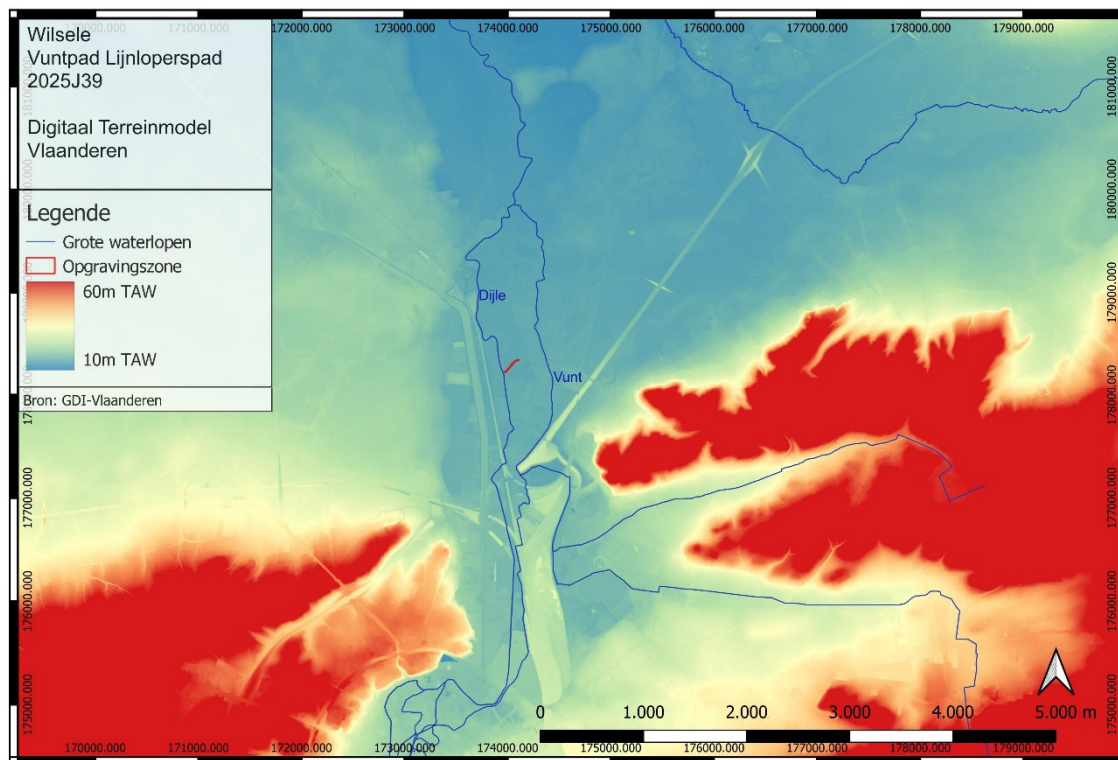
1.1. Landschappelijke ligging

De zone bevindt zich in het Dijledal tussen Dijle en Vunt (Figuur 7) net ten noorden van domein Puthof. De onderzoekszone bevindt zich op slechts enkele meters van de Dijle tussen +15m en +16m TAW. Het lijnloperspad op de oostoever van de Dijle ligt één meter hoger in het landschap: het gaat om een fietspad op een dijk (Figuur 8).

Ten zuiden van de onderzoekszone loopt een gracht. Net ten zuiden daarvan is een depressie zichtbaar (Figuur 6 en Figuur 8). Deze depressie is het restant van een gracht van een laat-middeleeuwse site met walgracht. (zie 1.2. Historisch kader).

Figuur 6: foto vanuit het noorden op de depressie ter hoogte van het domein Puthof.

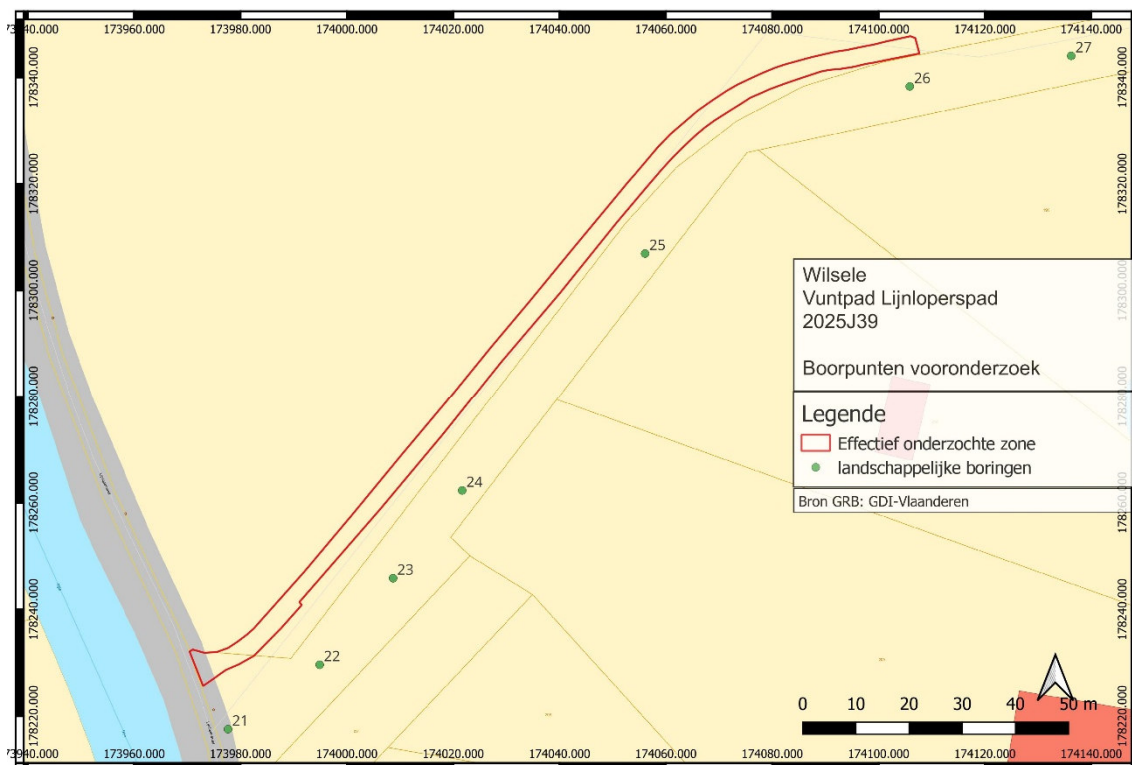
Figuur 7: Digitaal Terreinmodel met waterlopen en onderzoekszone.

Figuur 8: Digitaal Terreinmodel van site en omgeving.

Het landschappelijk bodemonderzoek (vooronderzoek)⁴ toonde aan dat het bodemarchief globaal slecht tot matig bewaard is. Het booronderzoek toonde de aanwezigheid aan van een natte dynamische omgeving binnen de holocene alluviale vlakte van de Dijle. De aanwezigheid van alluviale sedimenten suggereert een recente alluviale werking bestaand uit een vlechtend riviersysteem met aanwezigheid van plaatselijke geulen evenwijdig aan de algemene stroomrichting van de Dijle.

Een meerderheid van de boorprofielen toonde een duidelijke antropogene verstoring tot aan de top van de B horizont. Voor de locatie van de boringen ten opzichte van de huidige onderzoekszone zie Figuur 9. Boring 26 (de oostelijke grens van huidige onderzoekszone) toonde een recent begraven bodem met daarboven recente ophoging. In boringen 21 en 22, ongeveer ter hoogte van de onderzoekszone werd volgende bodem geregistreerd: A(p) – Bt en Cg.

Figuur 9: Huidige onderzoekszone en landschappelijke boringen van het vooronderzoek.

⁴ LEGRAND 2023: 19.

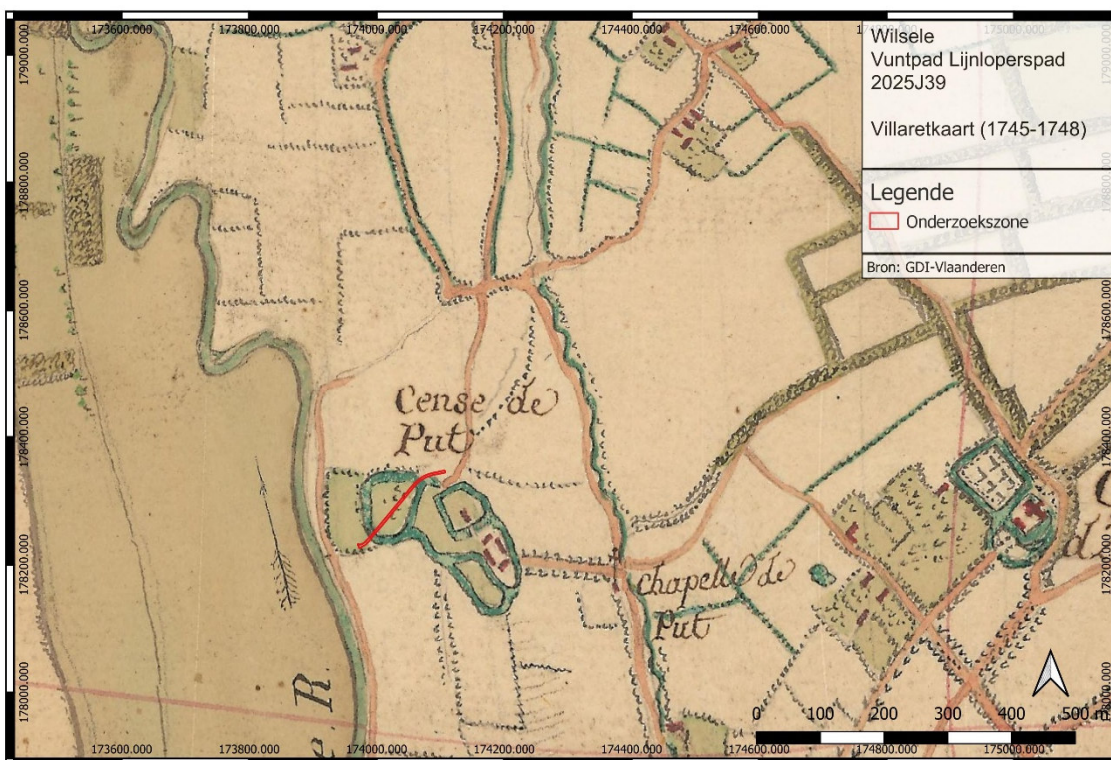
1.2. Historisch kader

1.2.1. Wilsele-Putkapel

De onderzoekszone bevindt zich in Wilsele-Putkapel. Putkapel verwijst naar een kapel van het domein Puthof. Het domein bevond ten zone van de onderzoekszone en betrof een site met walgracht ter hoogte van huidig beschermd monument “Domein het Puthof” (Figuur 10). Het hof was een pachthoeve. De vermelding van Putte, heerlijkheid in bezit van Jan van Putte, heer van Wilsele, dateert van 1312. Vermoedelijk kan het Puthof aan deze heerlijkheid verbonden worden. De kapel van dit domein, de Putkapel was gewijd aan Sint-Agatha en deed dienst als kerk en later parochiekerk voor de inwoners van Wilsele-Putkapel.⁵

De Aarschotsesteenweg werd in de tweede helft van de 18de eeuw aangelegd en verbond Leuven met Aarschot en doorkruiste het grondgebied Wilsele. Door deze steenweg kreeg het Wilsele langs deze steenweg, Wilsele-Putkapel, meer belang. In 1867 werd beslist om een nieuwe kerk, de Sint-Agathakerk, op te bouwen 2 km noordwaarts langs de Aarschotsesteenweg. Deze neogotische kerk werd gebouwd in 1890 en staat tot op heden aan het Sint-Agathaplein aan de Aarschotsesteenweg.

Domein het Puthof was een laatmiddeleeuwse site met walgracht. In 1903 werd de Leuvense architect J. Piscador eigenaar van het puthof, hij richtte het domein in tot een buitengoed met landschapstuin.⁶

Figuur 10: Villaretkaart (1745-1748) met “Domein het Puthof” en Putkapel.

⁵ AGENTSCHAP ONROEREND ERFGOED 2017: *Domein het Puthof* [online], <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/303059> (geraadpleegd op 26 april 2022).

⁶ AGENTSCHAP ONROEREND ERFGOED 2017: *Domein het Puthof* [online], <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/303059> (geraadpleegd op 26 april 2022).

1.2.2. Cartografische bronnen

Op de Villaretkaart (1745-1748) is het domein van Put, ten zuiden van het projectgebied, zichtbaar als een omgracht domein bestaande uit verschillende eilanden, waarvan er twee bebouwd zijn (Figuur 10). De Aarschotsesteenweg is nog niet aangelegd. De Putkapel en de hoeve zijn verbonden met een dreef. De Putkapel bevindt zich langs de kronkelend afgebeelde Vunt. Langs de Vunt is een pad getekend, een voorloper van het Vuntpad. Ten westen van het Domein van Put is de Dijle afgebeeld, met op de oostoever een pad, voorloper van het Lijnloperspad. Centraal tussen beide waterlopen is een weg afgebeeld die start aan het Domein Puthof en verder loopt in noordelijke richting, ongeveer tot aan de huidige Van der Nootstraat. Deze weg dwarst het projectgebied.

Op de kaart van Ferraris (1771-1778) (Figuur 11), een dertigtal jaar later, is de Aarschotsesteenweg wel afgebeeld en duidelijk zichtbaar als een brede steenweg met bomen langs. De steenweg kruist de rechtgetrokken Vunt met een brug. De Vunt wordt op de oostoever geflankeerd door bomen. Het is op deze kaart niet duidelijk of het pad langs de Vunt zich op de oost-of westoever bevindt. Langs de Dijle is op deze kaart geen pad zichtbaar. De centraal gelegen weg van op de kaart van Villaret wordt hier niet afgebeeld. Het Puthof wordt afgebeeld als een grote, aan de westelijke zijde smallere of droog gevallen ovale gracht die twee eilanden omsluit. Het kleine zuidelijke eiland is onbebouwd. Op het via een brug bereikbare westelijke eiland staat een gebouw, mogelijk een woonhuis, in wat mogelijk een tuinaanleg is. Tussen de twee eilanden herkent men vier of vijf gebouwen rond een binnenerf, wellicht een hoeve. De overige gronden binnen de grote ovale gracht zijn onbebouwd. Bomen flankeren de buitenzijde van de grote gracht en de dreef naar de steenweg.⁷ De noordelijke grens van het domein (droog gevallen en watervoerende gracht met bomen langs) valt samen met het onderzoeksgebied. Een deel van de gracht is nog als depressie zichtbaar op het Digitaal Terreinmodel en als nattere depressie in het landschap. De gronden rond het domein zijn ingekleurd als akkers.

Op een kaart van 1785 (Figuur 12)⁸ is de Aarschotsesteenweg zichtbaar als een brede steenweg met bomen. Een dreef leidt naar het *Speelgoet genaemt t Put hof bewoont bij jan van Geel*. Het domein is schematisch weergegeven. De Dijle is zichtbaar als een licht meanderende rivier met bomen (en pad?) langs de oostzijde. De Vunt is zichtbaar als een rechte waterloop met aan weerszijden bomen en aan de westzijde een pad.

⁷ AGENTSCHAP ONROEREND ERFGOED 2023: *Domein het Puthof* [online], <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/303059> (geraadpleegd op 10 januari 2023).

⁸ AGR, Cartes et plans manuscrits, I, nr. 2416 *Carte de la partie du village de Wilsel, située à l'est du canal de Louvain; dressée, en novembre 1785, par C.-J. Everaert, géomètre juré, pour servir à un procès entre les gens de loi de Wilsel et de Put contre le chapitre de St- Pierre, à Louvain.*

Figuur 11: Ferrariskaart (1777) met onderzoekszone.

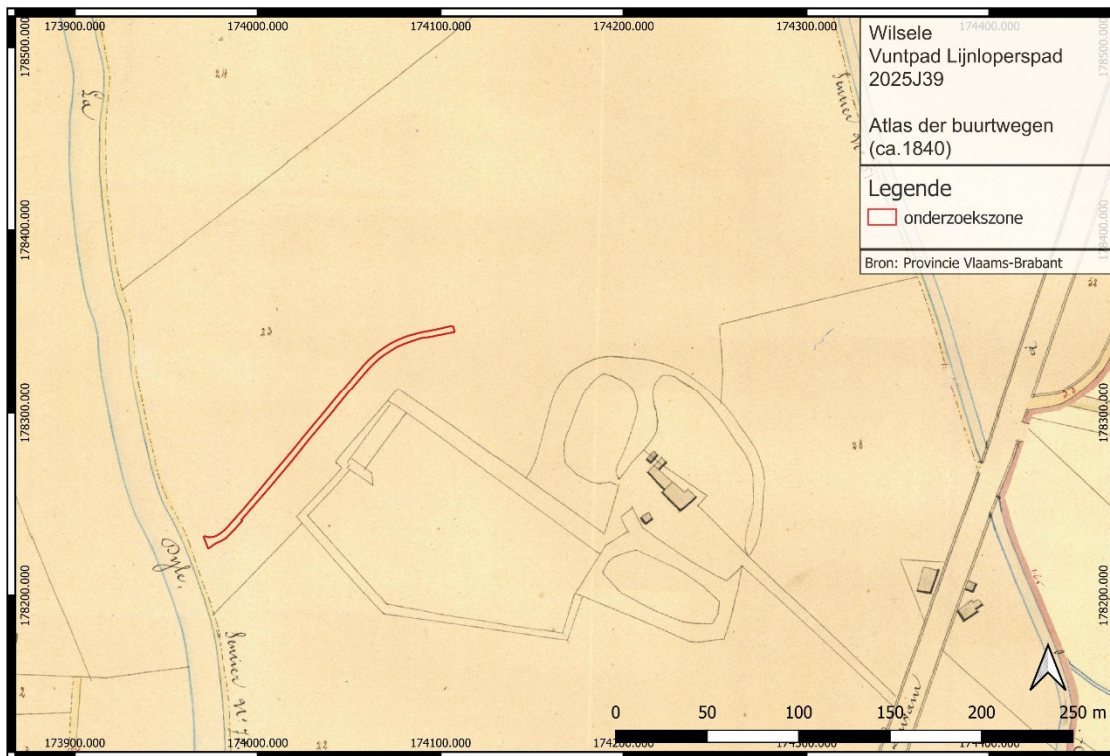

Figuur 12: Kaart van Everaert van 1785 met Puthof en waterlopen (bron: Rijksarchief).

In de Atlas der buurtwegen (1840 - Figuur 13) staan het huidige Vuntpad en Lijnloperspad afgebeeld, respectievelijk als sentier n°51 en n°75. Het Puthof bestaat hier uit twee omgrachte eilanden zonder bebouwing. Tussen de twee eilanden stond een langgerekt L-vormig gebouw, hierrond bevond zich

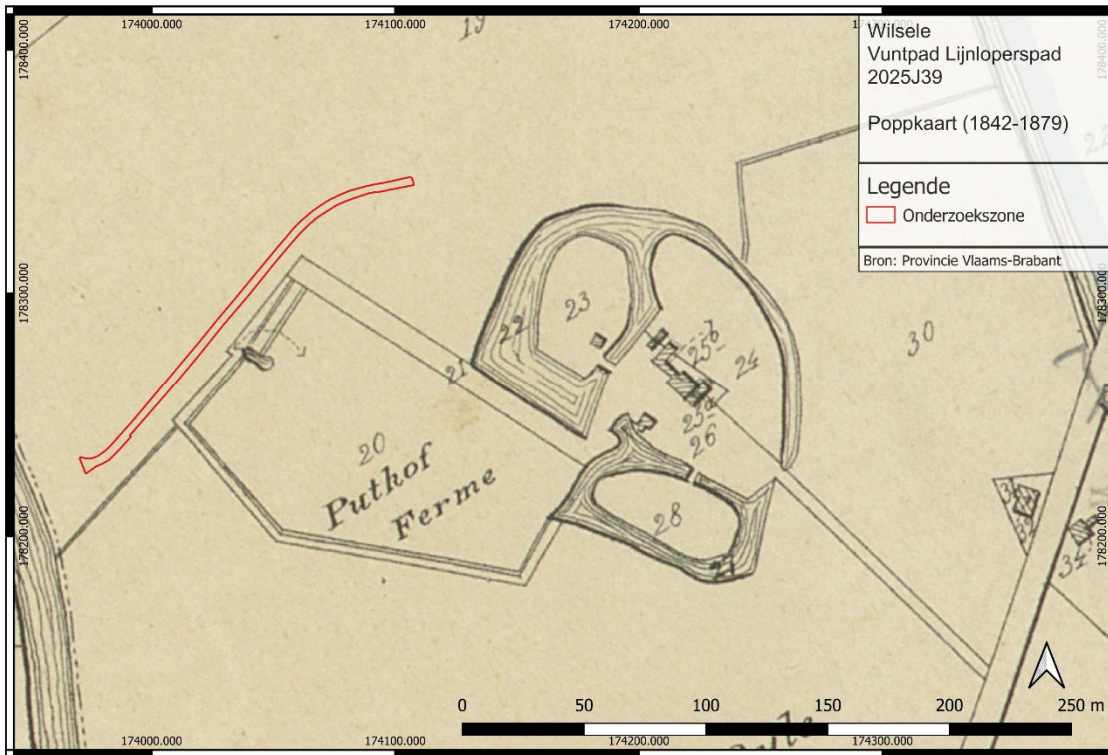
aan oostzijde een restant van de grote ovalen ringgracht. Bijgebouwen bevonden zich naast de grachten van het zuidelijk en westelijk eiland. Van de grote ovale ringgracht resteerde alleen het noordoostelijk deel tussen de twee eilanden.⁹ Vlakbij de onderzoekszone zijn de perceelsgrenzen zichtbaar en een deel van de drooggevalen of smalle gracht. Het perceel ten noorden van de ovale ringgracht is één groot perceel.

Op de kaart van Popp (1842-1879 - Figuur 14) is dezelfde situatie afgebeeld. Hier is het domein aangeduid als *Puthof Ferme*.

Figuur 13: Atlas der buurtwegen (ca. 1840) met onderzoekszone.

⁹ AGENTSCHAP ONROEREND ERFGOED 2023: *Domein het Puthof* [online], <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/303059> (geraadpleegd op 10 januari 2023).

Figuur 14: Poppkaart (1842-1879) met onderzoekszone.

1.3. Archeologisch kader

Net ten zuiden van het projectgebied bevindt zich domein Puthof (CAI¹⁰ 3448). Een site met walgracht die wellicht tot in de middeleeuwen teruggaat. Bij de restauratiewerken van dit domein werd ook een archeologisch begeleiding uitgevoerd met als voornaamste doelstelling het documenteren van de evolutie van de grachten van het domein. Door gebrekkige communicatie kon maar een klein deel van de werken effectief opgevolgd worden door de archeologen en werd de doelstelling van het onderzoek niet bereikt. Ter hoogte van de bouwput konden in de opgedroogde niet opgeschoonde profielen de contouren van wellicht een gracht waargenomen worden.¹¹ Net ten oosten van het puthof, verwijst CAI locatie 972 naar de locatie van de Putkapel op basis van cartografische bronnen.

¹⁰ De Centrale Archeologische Inventaris (CAI) is een inventaris van tot nog toe gekende archeologische vindplaatsen. Vanwege het specifieke karakter van het archeologisch erfgoed dat voor ons verborgen zit in de ondergrond, is het onmogelijk om op basis van de Centrale Archeologische Inventaris met zekerheid uitspraken te doen over de aan- of afwezigheid van archeologische sporen. De aan- of afwezigheid van archeologische sporen dient met verder archeologisch onderzoek vastgesteld te worden. <https://inventaris.onroerenderfgoed.be/waarnemingsobjecten>

¹¹ VANDER GINST 2020.

2. Opbouw van de site

Er werden vier profielen gezet om een beeld te krijgen van de stratigrafie en te checken of het archeologisch vlak binnen de verstoringsdiepte (+ 30cm buffer) viel. Voor de locatie van de profielen zie Plan 1. Bij de vier profielen (Figuur 15 - Figuur 19) werd een ca. 40cm dik pakket donkerbruine zandlemige teelaarde vastgesteld (A horizont). Daaronder was een lichtbruine gevlekte lemige Bt -horizont zichtbaar met daarin brokjes baksteen, deze horizont varieerde in dikte van ca. 30 (bij profiel 1 en 2) over ca. 40cm (profiel 3) tot mogelijk meer dan 60cm (profiel 4). Mogelijk is de meer dan 60m dikke lichtbruine gevlekte leemlaag in profiel 4 deel van een ophoging. Hier werd niet dieper gegraven, omdat het archeologisch vlak hier dieper lag dan 30cm onder verstoringsdiepte en het archeologisch vlak in situ bewaard kon blijven. Ter hoogte van profiel 1, 2 en 3 werd het archeologisch vlak aangelegd onder de B-horizont in een lichtgrijsig lemig tot kleiige C horizont met roestvlekken. Deze werd geregistreerd tussen +14,88m (westen) en +14,40 (centraal in de onderzoekszone) en dieper dan +14,15m TAW in het uiterste oosten van de zone.

De bodem lijkt overeen te komen met de in boringen 21 en 22 van het vooronderzoek geregistreerde bodem van A(p) – Bt en Cg. De waarneming in profiel 4 komt vermoedelijk overeen met de waargenomen recente ophoging in boring 26 (zie 1.1. Landschappelijke ligging).

Vanaf profiel 3 steeg de verstoringsdiepte en daalde het archeologisch vlak richting oosten, zodat in het oostelijk deel van de sleuf voor een bewaring in situ gekozen werd. De buffer was voldoende om het archeologisch vlak te beschermen. Zeker omdat de omstandigheden erg droog waren en het aanvullen van de sleuf met onderfundering kon gebeuren in droge omstandigheden, waardoor de machines niet inzakten (dit zou met nat weer wel het geval zijn).

De ophoging in het oosten van de zone kreeg SNR.5 en werd ook op grondplan aangeduid.

Figuur 15: Profiel 1.

Figuur 16: Profiel 2.

Figuur 17: Profiel 3.

Figuur 18: Detail van profiel 3.

Figuur 19: Profiel 4.

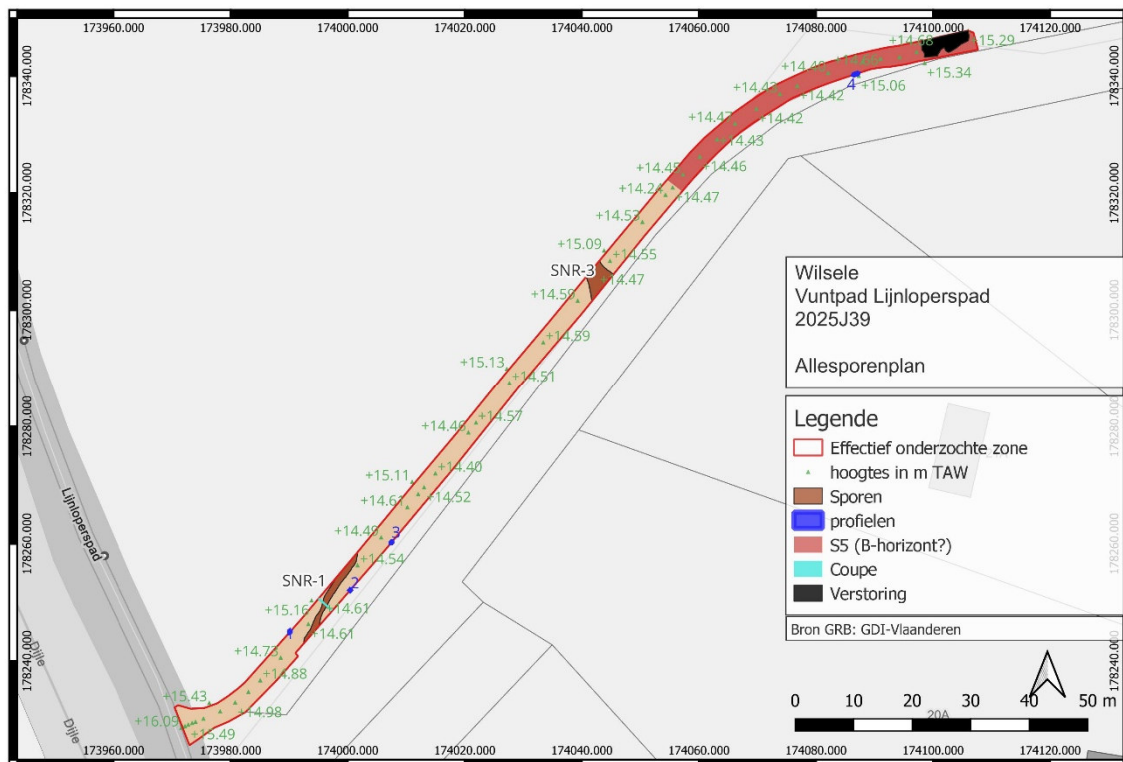
3. Beschrijving site

Bij de werfbegeleiding werden twee sporen waargenomen (Figuur 20).

S1 is een mogelijke greppel met een bruine leemvulling met baksteenbrokjes (S2). In vlak was S1 duidelijk zichtbaar (Figuur 21 - Figuur 23). In coupe was de greppel moeilijk af te lijnen en niet meer duidelijk waarneembaar (Figuur 24). Het is niet helemaal uit te sluiten dat het eerder om een zone gaat waar de bovenliggende laag wat dieper aanwezig was.

S3 was mogelijk een gracht (Figuur 25). Dit spoor was vrij vaag. Het was gevuld met een donkergrijs bruine vulling met vrij veel baksteenbrokjes (S4). Dit spoor werd niet gecoupeerd, omdat het perfect bewaard kon blijven in situ.

Beide sporen hebben een andere oriëntatie dan de gracht rondom het Puthof die voorwerp was van het onderzoek.

Figuur 20: Plan 1: Allesporenplan van de onderzochte zone.

Figuur 21: S1 in vlak.

Figuur 22: Deel van S1.

Figuur 23: Vervolg van S1.

Figuur 24: S1 in coupe.

Figuur 25: S3 in vlak.

4. Datering en interpretatie van de site

De aangetroffen mogelijke greppel en gracht kunnen niet gelinkt worden aan het nabijgelegen Domein van Put. Bij projectie op de Ferraris- en Poppkaart is er geen link te vinden tussen de sporen en deze historische kaarten (Figuur 26 & Figuur 27).

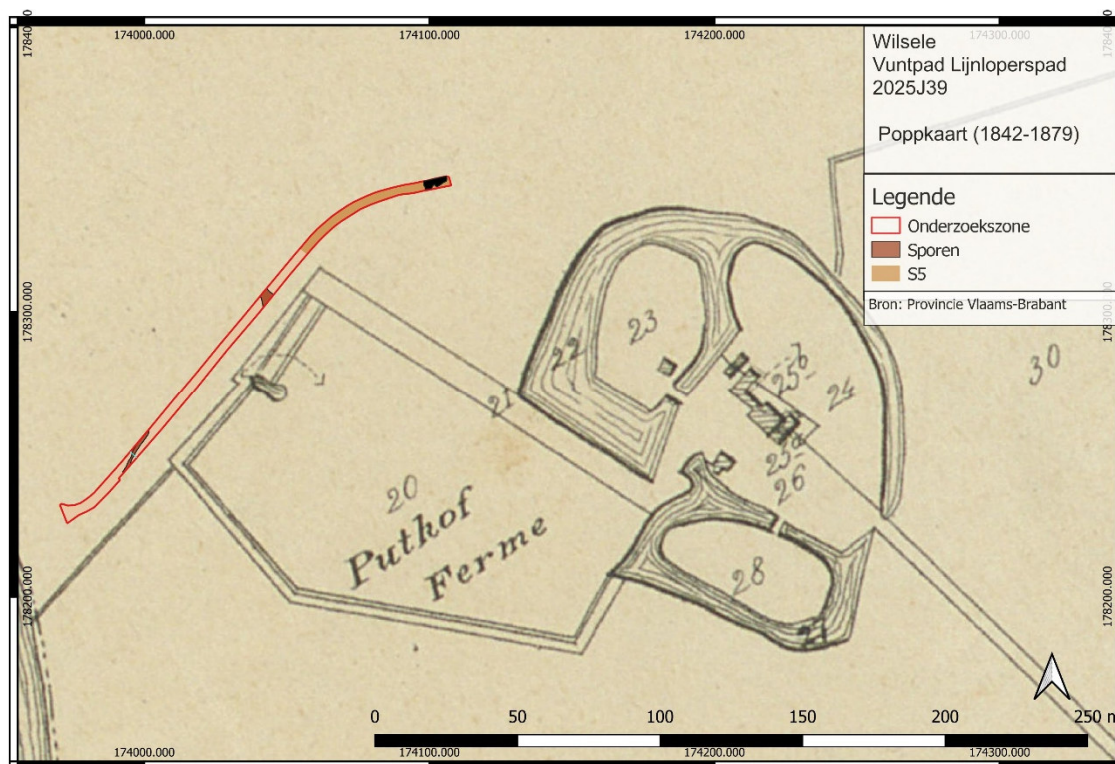
Mogelijk hebben beide elementen eerder te maken met de waterhuishouding op de akkers de voorbije eeuwen.

De ophoging in het oosten van de site (S5) komt bijna overeen met de grens van de akkers op de luchtfoto van 1971 (Figuur 28) en kan met de bewerking/ophoging van die akkers in verband gebracht worden.

De werkelijke opgevolde oudere gracht van het Domein van Put situeert zich mogelijk nog wel tussen huidige smalle gracht en opgravingszone of ter hoogte van de depressie ten zuiden van de huidige smalle gracht.

Figuur 26: Ferrariskaart met projectie van de sporen en ophoging.

Figuur 27: Poppkaart met projectie van de sporen en ophoging.

Figuur 28: Luchtfoto van 1971 met projectgebied.

5. Samenvatting

In oktober 2025 werd de aanleg van een fietsverbinding tussen Dijle (Lijnloperspad) en Vunt (Vuntpad) te Wilsele archeologisch begeleid.

Doel van het onderzoek was de voormalige walgracht van het aanpalende “Domein van Put” in kaart te brengen. Bij de werfbegeleiding werd geen spoor van de voormalige walgracht aangetroffen. Mogelijk is de gracht wel nog bewaard in de ondergrond ten zuiden van de werfbegeleiding.

6. Bibliografie

Van Ransbeeck L. 2023, *Archeologienota Wilsele Vuntpad-Lijnloperspad*. (ID28402).

Websites

<http://www.geopunt.be/>

<https://inventaris.onroerenderfgoed.be/>

7. Bijlages

Plan 1: Allesporenplan

Bijlage 1: Dagboek

Bijlage 2: Sporenlijst

Bijlage 3: Fotolijst